

Türkiye'deki Acil Tıp Kliniklerinin Uluslararası Literatüre Katkısı: Son 5 Yılın Değerlendirmesi

*Contribution of Emergency Medicine Clinics to International
Literature in Turkey: Evaluation of Last 5 Years*

Egemen Küçük

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Acil Tıp Kliniği, Sakarya

Özet

Geliş Tarihi: 27.07.2014 Kabul Tarihi: 04.02.2015

Amaç: Son beş yıl içinde, Türkiye'deki Acil Tıp klinikleri tarafından, uluslararası literatürde yayınlanan çalışmaların genel karakteristik özelliklerini belirlemeyi, yapılan benzer çalışmalarla karşılaştırarak, Acil Tıp kliniklerinin yayın özelliklerini incelemeyi amaçladık.

Materyal ve Metot: PubMed veritabanı, Türkiye'deki Acil Tıp kliniklerinden gönderilen ve 2009-2014 tarihleri arasında yayınlanan makaleleri tespit etmek amacıyla tarandı. Yayınlar ilk isim Acil Tıp kliniklerinde öğretim üyesi veya uzman olması ve adres satırında ilk sırada Acil Tıp Kliniğinin olması şartı arandı. Elde edilen yayınlar, yayımlandığı yıla, yayının tipine, türüne, niteliğine, yayımlandığı kliniğe, yayımlandığı dergiye ve yayının konusuna göre sınıflandırıldı.

Bulgular: Yayın sayısının son 5 yılda oldukça fazla olduğu ancak yıllara göre düzenli bir artış göstermediği belirlendi. Çalışmaya dahil edilen 528 yayının, en fazla orijinal araştırma makalesi (%68,7) tipinde olduğu, deneysel nitelikteki çalışmaların oldukça az (%9,46), tanısal türdeki yayınların ise fazla (%64,9) olduğu saptandı. Yayınların çoğunun Tıp Fakültelerince (%75) yapıldığı, en fazla "American Journal of Emergency Medicine" dergisinde yayımlandığı belirlendi. Yayınlar en fazla toksikoloji ve travma ile ilgili konuların işlendiği tespit edildi.

Sonuç: Acil Tıp'taki uluslararası bilimsel yayınlar sayı bakımından iyi bir düzeye ulaşmış ancak yayın kalitesi bakımından istenen düzey henüz elde edilememiştir. Daha nitelikli ve fazla sayıda araştırma makalelerinin, etki faktörü yüksek dergilerde yayınlaması, daha özgün konulara yönelmesi, Acil Tıp'ta gelecek hedefi olarak konulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Acil Tıp, Uluslararası, Yayın

Abstract

Received: 27.07.2014 Accepted: 04.02.2015

Objectives: We aimed to determine the general characteristics of the Turkish Emergency Medicine (TEM) studies in the international literature over the last five years, and also to investigate the characteristics of the TEM studies by comparing with similar studies.

Materials and Methods: The PubMed database was searched for all articles published from 2009-2014 that originated from TEM departments. The first name in publications must be the member of Emergency Medicine clinical faculty member or expert, and to be first in line and address must be Emergency Medicine clinic. Publications were classified according to year of published, publication type, kind, nature, published in the clinic, as published in journals and the subject.

Results: The number of publications was so much higher in the last 5 years but there was no gradually increase according to years. 528 publications were included in the study. The number of original research articles (%68,7) and diagnostic studies (%64,9), was higher than the others. The number of experimental studies were less than the clinical studies (%9,46). Most of studies were published by the medical schools, and most of them were sent to "American Journal of Emergency Medicine" journal. In most studies, toxicology and trauma related issues were investigated.

Conclusion: Turkish Emergency Medicine's international scientific publications has reached a good level in terms of numbers, but the quality of the broadcast is not at the desired level. Emergency medicine's future goal must be that; higher quality and more research papers, should be published in journals with high impact factors and more should be directed to the original topic.

Keywords: Emergency Medicine, International, Publication

Giriş

Dünyada ilk Acil Tıp asistanlık programının 1972'de Amerika Birleşik Devletlerinde başlatılmasından yirmi bir yıl sonra 1993 yılında, Acil Tıp Türkiye'de, ayrı bir uzmanlık dalı olarak kabul edilmiştir¹. Günümüze Türkiye'de, 57'si Üniversite Hastanesi 36'sı Eğitim Araştırma Hastanesinde olmak üzere, toplam 93 klinikte Acil Tıp alanında uzmanlık eğitimi verilmektedir. Yirmi altı profesör, 85 doçent, 91 yardımcı doçent olmak üzere toplamda 202 akademisyen bu kurumlarda görev yapmakta ve toplam 1197 Acil Tıp asistanı uzmanlık eğitimi almaktadır, toplamda 875 Acil Tıp uzmanı ise Türkiye genelinde çeşitli hastanelerde görev yapmaktadır². Günümüzde Türkiye'deki bu Acil Tıp klinikleri tarafından ulusal ve uluslararası bilimsel dergilerde birçok yayın yapılmaktadır ve uluslararası indekslerce taranan dergilerde yapılan yayınlar, Acil Tıpta akademik gelişimin objektif göstergelerinden birisi olarak kabul edilebilir. Uluslararası literatürde Acil Tıp yayın analizi yapan ve bu konudaki üretkenliği inceleyen bazı çalışmalar bulunmaktadır^{3,4,5}. Bu çalışmalarda hem yazar eğilimleri hem de akademik yayın birikimi analiz edilerek, geleceğe bir şekilde rehberlik edilmiştir.

Yapmış olduğumuz bu çalışmada, son beş yıl içerisinde Türkiye'deki Acil Tıp kliniklerince yapılan, uluslararası literatürde yayınlanmış, bilimsel çalışmaların genel karakteristik özelliklerini belirleyip, yapılan benzer çalışmalarla karşılaştırarak, Türkiye'de Acil Tıp'ın yayın sayısı ve kalitesi yönünden gelişimini ortaya koymayı amaçladık.

Materyal Metot

Ülkemizdeki Acil Tıp Anabilim dalları tarafından üretilmiş ve Index Medicus kapsamında yer alan dergilerde, 1 Ocak 2009 – 12 Haziran 2014 tarihleri arasında yayınlanmış makaleleri saptamak amacıyla, 2014 yılı Haziran ayında "emergency medicine" ve Turkey" anahtar kelimelerinin birlikte kullanılması ile, "http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/" internet sitesinden tarama yapıldı. PubMed veritabanı, tüm dünyada yaygın olarak kullanılması ve 39 dilde 5400 seçilmiş medikal dergiden oluşan geniş kapsamı nedeniyle tercih edildi⁶. Çalışmamızda elektronik olarak yayınlanmış ancak henüz bakıya verilmemiş makalelerin elektronik yayın tarihi, yayınlanma tarihi olarak kabul edildi. Yayınlarda ilk ismin Acil Tıp kliniklerinde öğretim üyesi veya uzman olması ve adres satırında ilk sırada Acil

Tıp kliniğinin olması şartı arandı. Türkiye dışındaki ülkelerden yapılan yayınlar, çalışma içinde Acil Tıp uzmanı veya öğretim üyesinin isminin olmasına karşın, ilk ismi başka bir anabilim dalından olan yayınlar ve Pediatrik Acil Tıp kliniklerinden üretilen yayınlar çalışma kapsamı dışında bırakıldı. Ayrıca bulunan yayınlar Science Citation Index Expanded (SCI-Expanded) tarafından indekslenen dergilere girmesi yönünden de değerlendirildi. Yayınların SCI-Expanded listesindeki bir dergide yer almadığının kontrolü "ISI Web of Knowledge" web sitesindeki arama motoru yardımı ile yapıldı⁷.

Elde edilen yayınlar, yayınlandığı yıla, yayının tipine, türüne, niteliğine, yayınlandığı kliniğe, yayınlandığı dergiye ve yayının konusuna göre sınıflandırıldı. Yayınlar tipine göre olgu sunumu, orijinal araştırma makalesi, derleme, editöre mektup olarak dört ana başlık altında, türüne göre epidemiyolojik, tedavi, tanısal olarak üç ana başlık altında incelendi. Yayınlar niteliğine göre klinik ya da deneysel yayınlar olarak değerlendirildi. Yayınlar konu olarak toksikoloji ve çevresel aciller, travma, genel cerrahi, kardiyoloji, nöroloji ve alerji-ilaç yan etkileri gibi Acil Tıbbın ana başlıklarına göre sınıflandırıldı. Araştırmacının yapıldığı kurum, Üniversite Hastanesi, Eğitim Araştırma Hastanesi, Devlet Hastanesi ve Özel Hastane olmak üzere 4 grup altında sınıflandırıldı. Veri analizinde "SPSS for Windows 16.0" paket istatistik programı kullanıldı.

Bulgular

Haziran 2014 itibarıyla, Index Medicus'ta indekslenen dergilerde "emergency medicine" ve "Turkey" anahtar kelimelerinin her ikisini de içeren toplam 1019 yayın tespit edildi. Tarama sonucunda ulaşılan, bu yayınların 491'i Türkiye dışındaki kliniklerce yayınlandığı için, birinci isim yazarı Acil Tıp anabilim dalında görev yapmadığı veya Pediatrik Acil Tıp kliniklerince yapıldığı için çalışma dışı bırakıldı. Böylece çalışmaya 528 yayın dahil edildi.

Yayınların yıllara göre dağılımı göz önüne alındığında, yayın sayılarının yıllara göre düzenli bir artış göstermediği belirlendi. Yayınlar tiplerine göre sınıflandırıldığında, en sık yayın tipinin orijinal araştırma makalesi olduğu (n=363, %68,75), ikinci sırada olgu sunumlarının bulunduğu (n=158, %29,92), yayınlardan 5'inin derleme ve 2'sinin ise editöre mektup olduğu tespit edildi. Yayınların yıllara ve yayın tiplerine göre dağılımı

Tablo 1'de verilmiştir. Tablodan da görüleceği gibi, son 5 yılda, orijinal araştırma makalesi yayınlama oranlarının yıllar içinde giderek azaldığı belirlendi.

Tablo 1. Yıllara göre yayın tiplerinin dağılımı

Yıllar	Yayın Türü				Toplam
	Olgu Sunumu	Makale	Derleme	Editöre Mektup	
2009	19 (%26,7)	50 (%70,4)	0	2	71
2010	35 (%24,8)	106 (%75,1)	0	0	141
2011	30 (%33,7)	59 (%66,2)	0	0	89
2012	23 (%32,3)	45 (%63,3)	3	0	71
2013	26 (%33,7)	50 (%64,9)	1	0	77
2014*	25 (%31,6)	53 (%67)	1	0	79
Toplam	158 (%29,92)	363 (%68,75)	5	2	528

*On iki Hazirana kadar olan yayınlar

Yayınlar niteliklerine göre incelendiğinde, 478 (%90,53) tanesinin klinik, 50 (%9,46) tanesinin deneysel çalışma olduğu belirlendi. Yayınlar türlerine göre incelendiğinde, en fazla tanınan çalışmaları yapıldığı belirlendi (n=343, %64,96), bunu tedavi türünde yayınlar izlemekteydi (n=99, %18,75), epidemiyolojik türde 86 yayının (%16,28) yapıldığı belirlendi. Epidemiyolojik türdeki yayınların tümü, orijinal makale tipinde ve klinik nitelikteki yayınlardı. Tanınan türdeki yayınların, 188 tanesinin orijinal araştırma makalesi, 149 tanesinin olgu sunumu, 5 tanesinin derleme ve 1 tanesinin editöre mektup tipinde olduğu belirlendi. Ayrıca tedavi türündeki yayınların 61 tanesi klinik, 38 tanesi deneysel nitelikteki çalışmalardı. Deneysel nitelikteki yayınların büyük çoğunluğu tedavi türündeki yayınlardan oluşmaktaydı. Klinik nitelikteki yayınlarında büyük çoğunluğu ise tanınan türdeki yayınlardan oluşmaktaydı. Yayınların türlerine göre yayın tiplerinin ve niteliklerinin dağılımı Tablo 2 de gösterilmiştir.

Tablo 2. Yayınların türlerine göre, yayın tiplerinin ve niteliklerinin dağılımı.

Yayın Türü	Yayın Türü				Yayın Niteliği		Toplam
	Olgu Sunumu	Makale	Derleme	Editöre Mektup	Klinik	Deneysel	
Epidemiyoloji	0	87	0	0	86	0	86
Tanı	149	188	5	1	331	12	343
Tedavi	9	88	0	1	61	38	99
Toplam	158	363	5	2	478	50	528

Türkiye genelinde 103 ayrı Acil Tıp kliniği tarafından yayın yapıldığı belirlendi. Yayınların 396'sının Tıp Fakülteleri (%75), 105'inin Eğitim Araştırma Hastaneleri (%19,88) ve 27'sinin Devlet Hastaneleri ve Özel Hastaneler (%5,11) tarafından yapıldığı belirlendi. Türkiye genelinde en fazla yayın yapan ilk 10 klinik ve yaptıkları yayınların tipi Tablo 3'de gösterilmiştir. Tablodan da anlaşılacağı gibi en fazla yayın yapan ilk üç

anabilim dalının, Akdeniz Üniversitesi, Pamukkale Üniversitesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Acil Tıp klinikleri olduğu belirlendi. Ancak yayın sayısının daha az olmasına karşın, orijinal araştırma makalesi yayın oranlarının en yüksek olduğu klinikler, İzmir Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara Gülhane Askeri Tıp Akademisi ve Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Acil Tıp klinikleri şeklinde sıralanmaktadır.

Tablo 3. En fazla yayın yapan ilk on klinik ve yayın tiplerinin dağılımı

Klinikler	Yayın Türü				Toplam
	Olgu Sunumu	Makale	Derleme	Editöre Mektup	
Antalya Akdeniz Üniversitesi	17	23 (%57,5)	0	0	40
Denizli Pamukkale Üniversitesi	7	17 (%68)	0	0	25
Karadeniz Teknik Üniversitesi	9	14 (%60,8)	0	0	23
Gaziantep Üniversitesi	7	15 (%68,1)	0	0	22
Erzurum Atatürk Üniversitesi	9	9 (%50)	0	0	18
Ankara Gülhane Askeri Tıp Akademisi	3	15 (%83,3)	0	0	18
Konya Selçuk Üniversitesi	4	14 (%77,7)	0	0	18
Samsun 19 Mayıs Üniversitesi	2	12 (%80)	1	0	15
Ankara Hacettepe Üniversitesi	3	12 (%80)	0	0	15
İzmir Atatürk Eğitim Araştırma Hast.	2	10 (%83,3)	0	0	12

Yayınların toplam 133 uluslararası dergi tarafından kabul edildiği belirlendi. Yayınların dergilere göre dağılımı incelendiğinde en fazla sayıda yayının "American Journal of Emergency Medicine" dergisinde (n=91, %17,23) yayımlandığı, bu dergiyi sırasıyla "Ulusal Travma ve Acil Cerrahi Dergisi" (n=66, %12,5) ve "Journal of Emergency Medicine" (n=29, %5,49) isimli dergilerin izlediği görülmektedir. Yayın yapılan dergiler ve bu yayınların tipleri Tablo 4'de gösterilmiştir.

Çalışmalar konusuna göre incelendiğinde, en sık toksikoloji ve çevresel aciller (n=108, %20,45) konusunda yayın yapıldığı, bunu sırası ile travma ve ortopedi (n=102, %19,31), genel cerrahi (n=36, %6,81) ve kardiyoloji (n=34, %6,43) ile ilgili yayınların izlediği saptandı. Yayınların konu, yayın tipi ve niteliğine göre dağılımları Tablo 5'de verilmiştir.

Deneysel nitelikteki çalışmalarda, en fazla toksikoloji konuları incelenirken (%32), bunu genel cerrahi ve travma – ortopedi konuları izlemektedir. Alerji – ilaç yan etkileri konuları dışındaki tüm konularda orijinal araştırma makalesi tipindeki yayın sayıları olgu sunumu tipindeki yayın sayılarına göre belirgin şekilde fazladır.

Tartışma

Yapmış olduğumuz bu çalışmaya benzer şekilde, Türkiye'deki Acil Tıp kliniklerinden yapılan yayınların literatüre katkısının

incelendiği, Yanturalı ve arkadaşları³ tarafından yapılan bir çalışmada, Ocak 1994 ve Aralık 2003 tarihleri arasındaki 10 yıllık sürede PubMed taraması yapılmış ve toplamda 84 yayına ulaşılmış. Benzer bir diğer çalışmada ise Çınar ve arkadaşları⁵ Ocak 1995 ve Haziran 2010 tarihleri arasındaki 15 yıllık sürede 514 yayına ulaşmışlar. Her iki çalışmada da, makalelerin yıllara göre dağılımı göz önüne alındığında, yayın sayılarının yıllara göre düzenli logaritmik bir artış gösterdiğine işaret edilmiş. Çınar ve arkadaşları⁵ tarafından yapılan çalışmada, yayın sayısında özellikle son 5 yıl içinde önemli bir artış olduğu ve tüm yayınların %77'sinin bu dönemde yapıldığı saptanmış. Çalışmamızda Ocak 2009 ve Haziran 2014 arasındaki 5 yıl içerisinde uluslararası dergilerde yayınlanan bilimsel çalışmaların, ilk 15 yılda yapılan yayın sayısından daha fazla olduğunu ancak yayın sayısının yıllar içinde düzenli bir artış göstermediğini belirledik. Bu durum Acil Tıp'ın gelişiminin yayın sayısı bakımından belirli bir olgunluğa eriştiğini düşündürmektedir. Acil Tıp uzman ve asistan sayısındaki artışın yanında, pek çok acil servislerin kuruluş aşamalarını tamamlamış olmaları ve çok sayıda yeni akademisyenin buralarda görev almalarının, bu sonuca katkı sağlamış olması muhtemeldir. 2003 yılı sonu itibarıyla Türkiye'de toplam 22 Acil Tıp anabilim dalı bulunurken³, 2009 yılında bu sayı 39'a yükselmiş⁴, günümüzde ise 57'ye ulaşmıştır². Wilson ve arkadaşlarının, 1996-2005 yılları arasında dünyada yayınlanmış Acil Tıp makalelerinin karakteristiklerini araştırdıkları çalışmaları incelendiğinde, Türkiye'nin yayın sayısı bakımından dünyada 9. sırada yer aldığı, yayınların yıllık artışında ise 7,2'lik oranla 5. sırada yer aldığı dikkati çekmektedir⁸. Türkiye'de son 5 yılda yayın sayısındaki ciddi artış dikkate alındığında, günümüzde Türkiye'nin sıralamada daha üst sıralarda yer alacağı öngörülebilir. Bu durum, Türkiye'de Acil Tıp gelişiminin somut bir göstergesi olması açısından önemlidir.

Yapmış olduğumuz çalışmaya benzer şekilde, Yanturalı³, Ersel⁴, Çınar⁵ ve arkadaşlarınca yapılan üç ayrı çalışmada, orijinal araştırma makalelerinin daha fazla sayıda yayınlandığı saptanmış. Yanturalı ve arkadaşlarının³ çalışmasında bu oran %63, Çınar ve arkadaşlarının⁵ çalışmasında %61 olup, bizim çalışmamızda ise bu oranın %68 olduğu görülmüştür, ancak son yıllara doğru orijinal araştırma makalesi yayınlama oranlarının giderek azaldığı da belirlenmiştir. Türkiye'de Acil Tıp'ın kurulduğu tarihten bu güne, bu oranın anlamlı şekilde değişmeme-

si yayın sayısındaki artışın yanında, yayın kalitesinde de önemli gelişmelere ihtiyaç olduğunu düşündürmektedir. Bu durumun diğer bir göstergesi de deneysel nitelikli çalışmaların sayısıdır. Yanturalı ve arkadaşlarınca³ yapılan çalışmada, deneysel nitelikli yayınların oranı %11.9 iken, Çınar ve arkadaşlarının⁵ yaptığı çalışmada bu oran %7,7 olarak saptanmış, bizim çalışmamızda ise %9,4 olarak bulunmuştur. Aynı şekilde geçmiş 20 yıl içinde belirtilen bu oranlarda da belirgin bir artışın olmaması bize yayın kalitesinde önemli gelişmelerin gerekliliğini işaret etmektedir. Tübitak-Ulakbim tarafından 2009 yılında yayınlanan "1981-2007 Türkiye Bilimsel Yayın Göstergelerine" göre, Türkiye'de Acil Tıp alanında 193 yayın yapıldığı bunlara atf sayısının 329 olduğu, etki değerinin ise 1,70 olarak hesaplandığı görülmektedir. Buna göre Türkiye, Acil Tıp alanında yayın sayısı olarak dünyada 16. sırada yer alırken, etki değeri olarak 45 ülke arasında 42. sırada yer alabilmiştir⁹. Bu raporda Türkiye'de bulunan Acil Tıp kliniklerindeki yayın kalitesi sorununun açık şekilde ortaya koymaktadır.

Çalışmaların yayınlandığı dergiler incelendiğinde, Yanturalı³, Ersel⁴, Çınar⁵ ve arkadaşlarınca yapılan her üç çalışmada da, yayınların en çok "Ulusal Travma ve Acil Cerrahi Dergisi" tarafından yayınlandığı belirlendi. Bizim çalışmamızda ise farklı olarak çalışmaların en çok "American Journal of Emergency Medicine" dergisi tarafından yayınlandığı, "Ulusal Travma ve Acil Cerrahi Dergisi"nin ikinci sırada olduğu saptandı. Bu üç çalışmayla beraber yapmış olduğumuz çalışmada, en sık yayın gönderilen ilk beş derginin hep aynı dergilerden oluştuğu tespit edildi. Türkiye de Acil Tıp'ın geçmişindeki 20 yıl boyunca en sık yayın gönderilen bu beş derginin hiç değişmemiş olması düşündürücü bir noktadır. SCI kapsamında bulunan, etki faktörü yüksek önemli Acil Tıp dergilerinden olan "Annals of Emergency Medicine", "Academic Emergency Medicine", "Resuscitation" ve "Injury" gibi dergilerdeki yayın sayısının azlığı da dikkat çekicidir. Bu iki durum Acil Tıp kliniklerince yapılan yayınların kalite açısından belirgin bir ilerleme kaydedememiş olmasının işareti olarak kabul edilebilir.

Yapmış olduğumuz bu çalışmada, araştırma konusu olarak en sık toksikoloji ve çevresel aciller konusunda (%20,4) yayın yapıldığı, bunu sırası ile travma ve ortopedi (%19,3) ile genel cerrahi (%6,8) ile ilgili yayınların izlediği saptandı. Benzer şekilde Yanturalı³, Çınar⁵, Ersel⁴ ve arkadaşlarınca yapılan çalışmalarda

da, ilk iki sırayı toksikoloji ve travma konularının aldığı görülmektedir. Acil Tıp kliniklerinin ilgi alanının çok geniş olmasına karşın, geçmiş 20 yıl boyunca ağırlıklı olarak hep aynı konularda yayın yapıldığı görülmüştür. Bu sonuçlara bakarak, önümüzdeki yıllarda Acil Tıp hekimlerinin daha farklı konularda yayın yapmayı hedeflemelerinin gerektiği söylenebilir. Yayınlar türlerine göre incelendiğinde, en fazla tanısal çalışmaların yapıldığı (%64,96), tedavi türündeki yayın sayısının (%18,75) oldukça az olduğu belirlendi. Ayrıca tedavi türündeki yayınların 61 tanesi klinik, 38 tanesi deneysel nitelikteki çalışmalardı. Ersel ve arkadaşlarının⁴ yaptıkları çalışmaya benzer şekilde, deneysel nitelikteki yayınların büyük çoğunluğunda toksikolojik konuların (%32) işlendiği saptandı. Ülkemizden Acil Tıp ile ilgili yapılan her beş bilimsel yayından birinin toksikoloji ile ilgili olması dikkat çekicidir. Acil servise bu konularla ilgili başvuran hasta sayısının fazlalığı ve kolay tanımlanabilir olması bu konulardaki yayın sayısını arttırmış olabilir. Bunun yanı sıra bazı Acil Tıp hekimlerinin bu konuyla özellikle ilgilenmesi bu konudaki yayınların sıklığının etkiliyor gibi görünmektedir.

Acil Tıp'ın ilk 15 yılının değerlendirildiği Ersel ve arkadaşlarının⁴ çalışmasında Acil Tıp kliniklerinde yayın sayısının artışıyla beraber orijinal araştırma makalesi yayın oranlarının da arttığı belirlenmiş. Yaptığımız çalışmada ise bunun tam tersi olarak, fazla sayıda yayın yapan kliniklerde, orijinal araştırma makalesi yayın oranlarının düştüğü tespit edildi. Bu durum son yıllarda Acil Tıp kliniklerinde yayın sayısının arttıkça yayın kalitesinin düştüğünü işaret etmektedir. Akademik unvanlar özellikle de doçentlik için sayısal olarak bir asgari yayın zorunluluğunun bulunması buna neden olarak gösterilebilir. Çınar ve arkadaşlarının⁵ çalışmasında yayınların %92'sinin Üniversite Hastaneleri, %2,7'sinin ise Eğitim Araştırma Hastaneleri tarafından yapıldığı saptanmış, bizim çalışmamızda ise yayınların %75'inin Üniversite Hastaneleri, %19,8'inin ise Eğitim Araştırma Hastanelerince yapıldığı belirlendi. Üniversite Hastanelerinin belirgin şekilde fazla sayıda yayın yapmaları, akademik kadroda yer alan Acil Tıp uzmanlarının kariyerleri için yayın konusunda çaba göstermeleri, üniversitelerde araştırma olanaklarının daha fazla ve iş yükünün daha az olması ile açıklanabilir. Son 5 yılda daha fazla Eğitim Araştırma Hastanesinin faaliyete geçmesi ve bu kliniklerde akademik kadroların görev almasına bağlı olarak, bu hastanelerin yayın sayılarına olan katkıları belirgin şekilde artmıştır.

Araştırmamızın en önemli kısıtlılığı PubMed veritabanıyla sınırlandırılmış olmasıdır. PubMed veritabanında yer almayan bazı uluslararası dergilerde yayınlanmış yayınların çalışmanın kapsamı dışında kalmış olması önemli bir kısıtlılıktır. Aynı şekilde birçok ulusal dergilerde yayınlanmış önemli çalışmalarda kapsam dışında kalmıştır. Buna rağmen PubMed veri tabanından elde edilen verilerin, ilgili yayınların tümünü olmasa da önemli bir kısmını içermesi nedeniyle, tüm yayınlar hakkında fikir verebileceği düşünülmüştür.

Sonuç olarak, Türkiye'de Acil Tıp'taki gelişmelere ve Eğitim Araştırma Hastanelerinin yayın üretimine son yıllardaki belirgin katkısına paralel olarak, uluslararası bilimsel yayınlar sayı bakımından iyi bir düzeye ulaşmış ancak yayın kalitesi bakımından istenen düzey henüz elde edilememiştir. Yayın gönderilen dergiler ve yayınlarda işlenen konularda Acil Tıp'ın kuruluşundan bu güne kadar geçen yirmi yıllık sürede hep aynı kalmıştır. Daha nitelikli ve çok sayıda araştırma makalelerinin etki faktörü yüksek dergilerde yayınlaması, daha özgün konulara yönelmesi Acil Tıp'ta gelecek hedefi olarak konulmalıdır.

Kaynaklar

1. Bresnahan KA, Fowler J. Emergency medical care in Turkey: current status and future directions. *Ann Emerg Med.* 1995; 26: 357-60.
2. Tıpta ve Dişhekimliği'nde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği, <http://www.tuk.saglik.gov.tr/tuey-2014.pdf> Erişim tarihi: 13 Temmuz 2014.
3. Yanturalı S, Yürüktümen A, Aksay E, et al. Türk Acil Tıp Anabilim Dallarının Uluslararası Yayın Üretimi: İlk 10 Yılın Değerlendirilmesi. *Turk J Emerg Med.* 2004; 4(4): 170-173.
4. Ersel M, Yürüktümen A, Özsaraç M, et al Türkiye'deki Acil Tıp Anabilim Dallarının Uluslararası Yayın Üretimi: 15. Yıl Değerlendirmesi *Turk J Emerg Med* 2010;10(2):55-60
5. Çınar O, Dokur M, Tezel O, et al. Türk acil tıbbının uluslararası literatüre katkısı: 15 yılın değerlendirilmesi. *Ulus Travma Acil Cerrahi Derg* 2011; 17(3):248-252.
6. National Library of Medicine. Available at: <http://www.nlm.nih.gov/pubs/factsheets/factsbj.html>. Erişim tarihi: 9 Temmuz 2014.
7. ISI Web Of Knowledge web sitesi. <http://isiwebofknowledge.com>. Erişim tarihi: 9 Temmuz 2014.
8. Wilson MP, Itagaki MW. Characteristics and trends of published emergency medicine research. *Acad Emerg Med* 2007; 14: 635-40.
9. Tubitak-Ulakbim <http://www.ulakbim.gov.tr/cabim/yayin/tbyg19812007/ektablo2.pdf>. Erişim tarihi: 13 Temmuz 2014.

